

בית משפט לתביעות קטנות בקצרין

ת"ק 15-09-27339 כהן נ' קרקעות ישראל שיווק נדל"ן בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

בפני כבוד השופט דניאל קירס

שלו כהן

תובעים

נגד

קרקעות ישראל שיווק נדל"ן בע"מ

נתבעים

2

החלטה

3

4 בתביעה קטנה זו טוען התובע כי הנתבעת "שיגרה דברי פרסומת לתובע, באמצעות הודעות
5 לנייד (בסה"כ 10 הודעות) לטלפון הסלולרי שלו" (פסי' 2.1 לכתב התביעה, ההדגשה במקור), תוך
6 הפרת סעיף 30א(י)(1) לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982.

7

8 2. לטענת הנתבעת, לבית משפט זה אין סמכות מקומית לדון בתביעה, שכן מקום מושבה של
9 הנתבעת הוא בתל אביב ולפי כל החלופות בענין סמכות מקומית אין לבית משפט זה סמכות.
10 בתגובה הפנה התובע להחלטתה של כבוד השופטת א' סנדלר-איתן ב-ת"ק (אש') 15-03-17064 **ביטון**
11 **נ' ביג זול ישראל 1998 בע"מ** (16.9.2015) באותה סוגיה, בה קבעה כי "מקום המעשה או המחדל
12 שבשלו הוגשה תביעה זו הינו המקום שבו התקבלה ההודעה בטלפון הנייד ולא מקום עסקה של
13 הנתבעת אשר ממנו שוגרו ההודעות לאותו הטלפון".

14

15 3. תמים-דעים אני עם השופטת **סנדלר-איתן**. לענין זה אינני נדרש לשאלה כיצד יש לתחם את
16 המיקום הגיאוגרפי של המעשה הנטען של הנתבעת (השאלה האם המעשה הנטען של הנתבעת היה
17 רק השיגור במקום השיגור; או שמא, המשלוח הנטען כולו, החל משיגור הודעה וכלה בקליטתה
18 בטלפון של המקבל, הוא המעשה, אשר התרחש (גם) במקום קבלת ההודעה). שכן, גם אם אניח כי
19 ה"מעשה" שבמסגרתו מתקבלת הודעה לטלפון נייד הוא מעשה נפרד המבוצע בידי אדם אחר (כגון
20 ספקית שירותי תקשורת סלולרית, המעבירה את ההודעה ששוגרה במקום השיגור, לטלפון הנייד
21 במקום קבלתה מנקודת ממסר מקומית), אין בכך כדי לגרוע מסמכותו המקומית של בית משפט
22 לתביעות קטנות במחוז שבו ההודעה נתקבלה במכשיר הטלפון. שכן, בכך שעשויה לקום עילת
23 תביעה בנזיקין נגד אדם בגין מעשה שהוא אמנם לא עשה בעצמו, אך גרם לכך שיבוצע בידי אחר,
24 אין כל חידוש (המחשה: רופא המתרשל בעוולת הולדה בעוולה גורם לאם ללדת, המעוול בגרם

בית משפט לתביעות קטנות בקצרין

ת"ק 15-09-27339 כהן נ' קרקעות ישראל שיווק נדל"ן בע"מ

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 הפרת חוזה גורם לאחר להפר חוזה). ודוק: לפי סעיף 30א(1) לחוק התקשורת, אמנם ללא "שיגור"
2 אין זכאות לפיצויים ללא הוכחת נזק, אולם תנאי לפסיקת פיצויים אלה הוא **קבלת** ההודעה: "שוגר
3 דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים
4 שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל
5 כל דבר פרסומת **שקיבל** הנמען בניגוד להוראות סעיף זה". בכך שה"מקבל" הוא התובע עצמו, ולא
6 הנתבעת, אין רבותא. הדיבור "קבלה" בהקשר של קבלת הודעה למכשיר טלפון נייד אינו אלא דרך
7 סבילה לומר, בלשון פעילה, "העברה" אל המכשיר על ידי אחר. אף אילו היה מקום לראות מקבל
8 הודעה למכשיר טלפון כמי שביצע "מעשה" קבלה, הדבר אינו גורע מכך שמעשה זה הוא המעשה
9 שבגיניו הוגשה התביעה (מעשה שלטענת התובע הנתבע גרם לו, בעוולה, לעשות).

10
11 4. בענייננו, התובע לא פירט בבירור, בכתב התביעה או בתגובה לבקשה להעביר את הדיון
12 מפאת חוסר סמכות מקומית, היכן בדיוק התקבלו לטענתו ההודעות מושא התביעה. עם זאת,
13 הכתובת הרשומה עבור התובע בכתב התביעה הקטנה היא בחצור הגלילית, אשר מצויה בתחום
14 השיפוט של בית משפט זה. נטל הוכחת התנאים המקנים לבית המשפט את סמכותו המקומית רובץ
15 על התובע (ע"א 759/86 גלמן נ' סיפריית מעריב בע"מ (11.9.1989)). לתגובת התובע לא צורף
16 תצהיר, שכן בענייננו מדובר בבית המשפט לתביעות קטנות, אשר אינו קשור בסדרי הדין הנוהגים
17 בבית משפט אחר (סעיף 62 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). מאחר ומדובר בטענה
18 מקדמית בענין סמכותו של בית המשפט, הנני רואה לנכון להורות לתובע להגיש תוך 10 ימים תצהיר
19 המאומת כדין בענין העובדות המבססות את הטענה שקבלת ההודעות מושא התביעה התרחשה
20 במחוז הצפון.

21
22 ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

23

דניאל קירס, שופט

24
25